

og som daarligt kan adskilles. Jeg er ganske overbevist om, at enhver, der har læst Forslaget igennem og har sat sig lidt ind i Kommunens Forhold, vil være enig i dette Retfærdighedskrav og arbejde paa, at Forslaget kan blive til Lov, saa at der kan komme større Stabilitet i Forholdene derude.

Jeg skal ikke nu komme ind paa de nærmere Bestemmelser i Forslaget. Det forekommer mig i sin Helhed at være fortræffeligt udarbejdet, hvormed ikke er sagt, at der ikke er enkelte Bestemmelser; der maaske er noget omtvistelige, men derpaa kan der jo raades Bod i det eventuelle Udvalg. Skulde jeg nævne en saadan maaske noget omtvistelig Bestemmelse, er det den, at man har sat Skatten til 5,65 p. m. af Ejendomsskylden. Om dette Tal har der været meget delte Meninger mellem Grundejerne, hvad der i og for sig er naturligt, da de naturligvis helst vil have Skatterne saa smaa som muligt. De mener, at det var tilstrækkeligt at sætte 5 p. m. Derimod taler imidlertid, at Skatten for sidste Aar netop var 5,65 p. m., idet man betalte 34 Kr. af hver Grundtakstportion à 6,000 Kr. Man begrunder det ogsaa mest med, at denne Stigning i Grundskatten har været overordentlig stærk og for stærk i de senere Aar. Og endelig siger man, at Grundejerne er komne højere op end i København. Nu er jeg ikke ganske sikker paa, at de har Ret i dette sidste; det kommer an paa, med hvilken Bydel i København man sammenligner. Tager man den indre By, er det maaske nok noget for højt, men sammenligner man med Østerbro, hvad der jo ligger nærmest for, vil det sikkert vise sig, at Forholdet er nogenlunde ens. Der er en anden lille Ting, paa hvilken jeg gerne vil henlede Udvalgets Opmærksomhed. Det er nemlig ikke alle Grundejendomme derude, der har betalt Skat; er de under en vis Værdi, betales der ikke Skat af dem. Grænsen er sat til 0,1 Portion, og en Ejendom, der altsaa ikke har større Værdi end 600 Kr., bliver ikke sat i Skat. Nu kan man jo sige, at det er en grumme lille Ejendom, hvis Forholdene paa Frederiksberg var som alle andre Steder. Men der gælder en Regel derude, der er sat for mange Aar siden, om en Klassificering af Grundenes Værdi. Der er 3 Klasser. Første

Klasse er sat til en Værdi af 1,200 Kr. pr. Td. Land, anden Klasse til 2,400 Kr. og tredje Klasse til 10,000 Kr. Nu tænker jeg mig, at der er et Stykke paa $\frac{1}{4}$ Td. Land, der hører til anden Klasse, altsaa 2,400 Kr. pr. Td. Land, og at det er Jord, der er dyrket af en Gartner. Men nu egner det sig til Bebyggelse, saaledes at Grunden nu kan have meget mere Værdi end før, men hidtil har Ejeren aldrig betalt Skat af den. Nu kommer dette Forslag og bestemmer, at nu skal Skatten betales efter Ejendomsskyld af et saadant Stykke Jord, og den behøver da ikke at blive saa lille, idet Grunden, som sagt, egner sig til Bebyggelse, om end den stadig henligger ubebygget. Naar den saa vurderes til Ejendomsskyld, kommer Ejeren til at betale et Beløb, der kan blive ikke saa lidt større end det, han hidtil har svaret. Det forekommer mig, at hvis der er saadanne Grunde, vil de lide nogen Uret ved dette Forslag, som man paa en eller anden Maade maa søge at raade Bod paa. Jeg synes, at det er urimeligt, at saadanne Ejendomme pludseligt skal sættes op i Skat og det maaske oven i Købet i høj Grad. Med disse Bemærkninger skal jeg i øvrigt anbefale Forslaget paa det varmeste til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Enevold Sørensen: Det foreliggende Lovforslag omhandler et enkelt Led af en eneste Kommunes Beskatningsforhold. I dette Tilfælde maa det derfor virke særlig overbevisende og have en væsentlig Vægt for os, at det, hvad der fremgaar af Bemærkningerne, og hvad ogsaa det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Hvidberg) omtalte, er den paagældende Kommunalbestyrelse, som har ønsket Forholdene paa Frederiksberg ordnede, som her foreslaaet, og at den har været enig eller i alt Fald overvejende enig om denne Skatteændring eller Omfordeling af Skattepligterne indenfor vedkommende Kommune. Thi hvis det ikke var saaledes, maatte man efter min Formening staa noget betænkelig overfor et Forslag, der dog i nogen Grad har Karakteren af en særlig Begunstigelse af en enkelt Art kommunal Skatteydere og dermed af en enkelt Klasse Skatteydere. Som ærede Medlemmer vil have set, udredes den